

Gülümse Bir Varmış Bir Yokmuş

– Kara kız · 26 Aralık 2016

Ömrümden neler alıp neler verdin vefasız yıllar
Kimi zaman gökyüzünden Güneşin sıcaklığını
Kimi zaman yeryüzünden toprağın kokusunu
Ruhuma, yüreğime ektin hiç tereddüt etmeden
Sonra döndün dedin ki,
"Verdiklerim, aldıklarım sana sunulan yaşam
İsyan etmeden yaşaya/ta bildiğin kadar, yaşa şükret"

Sevgiden yoksun, sevgisizliğin kol gezdiği
Yüreğimin pare pare olmuş ıslak kaldırımlarında
Geleceğe dair kurduğum düşlerime umutları kararken
Geceleri gaz lambasının ışığında sığındığım
Birbirinden renkli ışık saçan kitaplarım ise
Karanlık günlerden aydınlık günleri muştuladı
Ömrüme biçtiğin yaşamın tozlu kirli raflarına

Hak ettiğim ama hiç bir zaman yakalayamadığım
Bir avuç mutluluğu huzuru yakalamak için
Yoluma bıkmadan usanmadan acımadan serptiğin
Kan revan içinde kalıp acısını yüreğim de hissettiğim
Çakıl taşlarına inat dimdik ödün vermeden yürüdüm
Yeryüzünden gökyüzüne uzanan yolculuğun son deminde
Biçtiğin yaşama herkese, herşeye inat gülümsüyorum

Şimdi benim de, bana biçtiğin yaşama bir çift sözüm var
Yıllar bir şeyi unuttun, yaşamak da yaşatmak da
Bir varmış, bir yokmuşla biter
Kimi bu dünyayı gelir bu dünyayı yaşar her şeyi unuttur
Kimi bu dünyayı gelir bu dünyayı yaşarken Ahretini hazırlar
Sonun da yaşananlar da yaşatılanlar da Allah'ın ikrarıyla
İnsanoğluna iki cihanda Cenneti yada Cehennemi muştular